

slag til Beslutning. Denne Udtalelse gaar ud paa, at disse 53 Medlemmer indbyrdes have forpligtet sig ved en Forhandling udenfor Thinget til at stemme imod Finantsloven. Det er en fuldstændig feilagtig Opfattelse af den høitærede Conseilspræsident. Her foreligger ingen indbyrdes Forpligtelse, men her foreligger en Overbevisningstilkendegivelse, som enhver Enkelt af de 53 Medlemmer har daaet sig og har haft let ved at danne sig efter de Begivenheder, der ere foresaalne ogsaa i Forholdet mellem Ministeriet og Folkethinget indtil dette Øieblik. Der er altsaa en overordentlig stor Forskjel imellem de Udtryk, hvormed Regjeringen udtaler sig om de 53 Medlemmer, og hvorledes det virkelige Forhold er. Det fremstilledes i Forhandlingen igaar, som om der ved denne Fremgangsmaade af de 53 Medlemmer var sket Noget, der var ligesom halvt om halvt stridende imod Grundlovens Bestemmelse i § 56. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Kinestad) syntes at ville antyde noget Saadant men han blev imidlertid fuldstændig Bevis skyldig for, at en saadan Opfattelse eller Noget, der lignede den, her kunde finde Anvendelse. § 56 i Grundloven siger, at Rigsdagsmændene ene ere bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Bølgere. Overensstemmende med denne Betragtning, og fra denne Sætning i § 56 er det, der er sket, og det, som jeg haaber vil ske idag, udgaaet, idet de 53 Medlemmer, ene bundne ved deres Overbevisning, foretage dette Skridt, og derfor som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds, det høitærede Ministerium eller dettes Conseilspræsident, skulde være bedre underrettede, foreslaar jeg de Herrer at nævne, hvilke af de 53 Medlemmer, der indbyrdes have forpligtet sig overfor andre Medlemmer eller have modtaget nogen Forskrift af deres Bølgere, som de her skulde følge, og ikke deres Overbevisning. Min fuldstændige Overbevisning er det, at ikke een af de 53 Mænd vil blive dem Svar skyldig; de ville Alle, og det overordentligt let, begrunde, at de have den Overbevisning, de have udtalt, og hvorfor de have kunnet tilegne sig en saadan. Det forekommer mig, at et saadant Afstykke som det, den høitærede Conseilspræsident har oplæst, for at kunne danne et Slags Grundlag for Forhandlingerne her idag, helst burde have været oplæst engang mere, saa at man kunde have faaet fat paa de enkelte Udtryk. Læser jeg ikke seilglemte den ærede Minister det Udtryk i vor Skrivelse „under de nuværende Forhold“; det gif Ministeren, saavidt jeg skjønner, fuldstændig forbi. Men det erindres, at vor Beslutning ikke fastholdtes under alle Omstændigheder, men kun under de nuværende Forhold ligeover for det nuværende Ministerium. Nu hørte vi igaar, og det Samme gif igjen i det oplæste Reskript fra Ministeriet, at det var en ikke blot usædvanlig Fremgangsmaade

— thi her ere vi fuldstændig enige med vore Modstandere, det er en usædvanlig Fremgangsmaade, men det er ogsaa usædvanlige Forhold, hvori vi befinde os; det er en Selvsølge, at man maa vælge Midler, der passe til Omstændighederne, og naar Omstændighederne og Forholdene ere saa usædvanlige som nu, vælger man ogsaa de usædvanlige Skridt — jeg indrømmede altsaa, at det var en usædvanlig Fremgangsmaade, men ærede Modstandere have villet gjøre det til en uhøflig Fremgangsmaade mod dem og Ministeriet. Atter Misforstaaelse, fuldstændig Misforstaaelse! tværtimod; desform vi være komne her, uden at sige et eneste Ord, uden at have gjort Ministeriet og vore ærede Modstandere opmærksomme paa, hvorledes vor Opfattelse af Situationer var, rolig havde tiet til deres Udtalelse og uden Barsel havde stemt imod Finantsloven, hvorledes vilde de Herrer saa ikke have beklaget sig, hvad vilde vi da ikke have faaet at høre? ganske vist ikke forud men bagefter — da vilde de Herrer have sagt: nei, en saadan Fremgangsmaade er ikke blot usædvanlig men hensynsløs; havde I bare givet os et Bink, kunde vi have forhindret Dette og Hint, tage Dette og Hint under Overveelse; men det kunde vi ikke gjøre paa Grund af den Løshed, hvormed man behandlede en saa vigtig Sag, og meget Mere, som jeg naturligvis ikke skal gaa ind paa. Nu derimod ere vi gaaede aabenlyst og hensynsfuldt tilværks; vi have med 4 til 5 Dages Barsel forberedt den høie Regjering paa, hvad der var Flertallets Overbevisning, Enhver for sig her i Salen, for at den kunde tage under Overveelse, hvorledes den vilde opfatte det. Ministeriet ønsker, at de nuværende Forhold skulde blive bestaaende; det er naturligvis kun en Vending i Sproget, naar Ministeriet indskyder sig under, hvad der er Landets ophøiede Chefs Billie, thi det er jo Ministeriet, der staa som ansvarlig dertil, at det sidder ligeoverfor os idag som Ministerium. Det er altsaa det nuværende Ministerium, der har villet, at denne Beslutning af de 53 skulde tages idag; det er Ministeriet og ikke os, som har ønsket dette Skridt, for at der kunde følge som Resultat en Appel til dem, der staa som Dommere baade over Ministeriet og os: vore Bølgere. Vor Fremgangsmaade er altsaa loyal, fuldstændig i Overensstemmelse med Grundloven, hensynsfuld mod vore Modstandere og særdeles hensynsfuld mod Regjeringen. Ganske vist kunde den anden strengere Fremgangsmaade have været forsvaret, om vi efter den Meddelelse, vi, som bekjendt allerede tidligere udenfor denne Sal have gjort, vare mødte og i Løshed havde stemt mod Finantsloven; men, eet af to, maa Enhver dog sige, at saaledes som vi have baaret os ad, var det den lempeligste, loyaleste og mest hensynsfulde Form. — Den meget ærede Conseilspræsident brugte igaar i sin korte Eeltale et Udtryk, som han atter har gjentaget idag, Ordet „Eilbagevisning“. Jeg bad ikke om Ordet igaar, da jeg